

2.2.1971

A 4/70

Östersund

A 4/70
AMT. 13

DK. 1988-02-23

SÖKANDE

Ragunda kommun

Ombud: advokaten Bengt Selander, Östersund

SAKEN

laglighetsprövning av vattentäkt å fastigheten Ragundabotten
1:851 m.m.

ANSÖKAN

Ragunda kommun har hos vattendomstolen, för tillgodoseende av vattenbehovet inom Hammarstrands samhälle och Kullsta fritidsby, ansökt om dels prövning av lagligheten av en av kommunen anlagd och nyttjad grundvattentäkt belägen å fastigheten Ragundabotten 1:851 i Ragunda socken, Jämtlands län, dels ock tillstånd att vid vattentäkten tillgodogöra grundvatten intill en mängd av 1.250 m³ per dygn. Kommunen har därjämte begärt att till skydd mot förorening av grundvattnet besvär eller last måtte läggas å följande fastigheter eller delar därav, nämligen å fastigheterna Ragundabotten 1:240, 1:366, 1:835, 1:851, 1:910, 1:918, 1:998, 1:1014, 1:1040, Skogen 3:2, 3:3, 4:1, 5:1, 6:1, 7:1, 8:1 och 9:1 ävensom å för Ragundabotten samfälld mark, som delvis är ianspråktagen för allmän landsväg, allt inom Ragunda socken.

I ansökan och därtill fogade handlingar har lämnats en redogörelse för anläggningens utförande och belägenhet, vattenbehov, geologiska och hydrologiska förhållanden, företagen propumpning ävensom en bedömning av vattentillgången samt upptagits ett förslag till skyddsbestämmelser.

TILLÅTLIGHET

Kommunens talan

Kommunen har under åberopande av ett 1954 upprättat avtal, vilket

U.a.

Selander

ändrats och kompletterats genom överenskommelser 1964 och 1970, gjort gällande att till kommunens fastighet Hammaren 2:1 såsom servitut knutits rätten att å den Bålforsens Kraftaktiebolag tillhöriga fastigheten Ragundabotten 1:851 bibehålla den med ansökan avsedda grundvattentäkten.

Till ansökan (aktbil. 1) har fogats en beskrivning av grundvattentäkten (bil. A). Av denna beskrivning framgår att vattentäkten består av två rörbrunnar betecknade rörbrunn nr 3 respektive nr 5. Brunnarnas belägenhet och utförande redovisas å ingivna ritningar (nr 155, 156 och 7).

Beträffande vattenbehovet inom Hammarstrands samhälle och Kullsta fritidsby har angivits att år 1990 beräknas medeldygnsförbrukningen uppgå till 840 m^3 och maximidygnsförbrukningen till 1.250 m^3 .

Med avseende på vattentillgången har, utöver en närmare utveckling av den geohydrologiska undersökningen, anförts bland annat följande: Två provpumpningar har företagits, den ena ur rörbrunn nr 5 år 1951 med 3 l/sek och den andra ur rörbrunn nr 3 år 1954 med 10 l/s. Vid ingendera av dessa provpumpningar kunde någon av provpumpningen förorsakad ändring av grundvattennivån noteras i observationsrör i närheten av brunnarna. Vid den senare provpumpningen med ett uttag av 10 l/sek sjönk vattenytan i brunnen genast efter start av pumpen 1,0 m, men under den fortsatta provpumpningen 30.9 - 14.10. 1954 steg vattenytan i brunnen successivt 60 cm så att en avsänkning av endast 40 cm återstod vid provpumpningens slut. Under tiden stod vattenytan konstant i närmaste observationsrör. Detta visar att avsänkningen huvudsakligen endast var en följd av brunnsilens inströmningsmotstånd. Grundvattenflödet måste därför vara flera gånger större än den största provpumpningen. Flödet kan på grundval av redovisade geohydrologiska förhållanden och storleken av dräneringsområdet bedömas uppgå till minst 30 l/sek. Någon svårighet att täcka det beräknade vattenbehovet för Hammarstrand år 1990 med 14 l/sek under maximidygn föreligger således ej. Det begärda vattenuttaget förmenas varken påverka annan vattentäkt eller orsaka annan inverkan på något motstående intresse.

Motstående intressen

Någon erinran mot företagets tillåtlighet har icke framställts.

Vattendomstolens domskäl

Av den förebragta utredningen framgår att hinder ej möter mot att den utförda vattentäkten förklaras laglig.

Vad härefter angår yrkandet om tillstånd till visst tillgodogörande av vatten finner vattendomstolen följande.

Av den företagna grundvattenundersökningen framgår att ett vattenuttag i en omfattning motsvarande den beräknade medeldygnsförbrukningen år 1990 ej torde komma att medföra skadeverkan genom grundvattensänkning eller annorledes. Tillåtligheten av ett tillgodogörande av grundvatten i denna omfattning torde i varje fall inte kunna sättas ifråga. Däremot kan varken den begränsade provpumpningen eller de uppgifter som lämnats om det beräknade framtida vattenbehovet anses utgöra tillräckligt underlag för bifall till kommunens yrkande i vidare mån än att tillstånd lämnas till uttag av intill 840 m^3 per dygn räknat som medeltal per år, dock högst $1,250 \text{ m}^3$ per dygn.

AVSTÅENDE AV VATTEN

I målet har ej ifrågasatts tillämpning av bestämmelserna i 2 kap. 49 § vattenlagen och vattendomstolen finner ej heller anledning föreskriva sådant förbehåll som i lagrummet sägs.

SKYDD MOT FÖRORENING AV GRUNDTVATNET

Kommunens talan

En till ansökan fogad ritning (nr 155) utvisar det föreslagna skyddsområdets belägenhet. Området har uppdelats i två zoner, ett yttre område angivet med grön och ett inre område angivet med röd gränslinje. De skyddsbestämmelser som upptagits i bil. E till ansökan yrkas fastställda att såsom servitut till förmån för kommu-

nens fastighet Hammaren 2:1 åvila de inom områdena belägna fastigheterna ävensom den inom områdena belägna samfällda marken.

Vid huvudförhandlingen i målet har kommunen uppgivit sig icke ha något att erinra mot att - om så finnes påkallat - den under § 13 i förslaget till skyddsbestämmelser upptagna undantagsbestämmelsen utgår, att vattendomstolen gör justeringar i övriga föreslagna bestämmelser samt att möjlighet ges sakägare att inom tid för anmälan av oförutsedd skada draga av meddelade skyddsbestämmelser föranledda ersättningsfrågor under vattendomstolens bedömande.

Motstående intressen

Kommunens yrkande om fastställande av skyddsbestämmelser har icke mött gensaga. Ej heller har ersättningsanspråk framställts.

Vattendomstolens domskäl

Vattendomstolen finner icke skäl till erinran mot vad som föreslagits beträffande skyddsområdets omfattning och den inom området gjorda zonindelningen.

Vad däremot gäller de föreslagna skyddsbestämmelserna synes dessa närmast anpassade för att fastställas i annan ordning än genom beslut av vattendomstol. Detta förhållande medför emellertid inte att vattendomstolen kan undandraga sig att till saklig prövning upptaga kommunens ifrågavarande yrkande. Vid denna prövning har vattendomstolen på nedan angivna skäl funnit att bestämmelserna på flera punkter lämpligen bör omformuleras samt att viss bestämmelse helt bör utgå.

Under § 2 i förslaget har upptagits en bestämmelse av följande innehåll:

"Inom skyddsområdena får brandfarlig vara förvaras, transporteras och hanteras endast i överensstämmelse med kommerskollegii tillämpningsföreskrifter till Kungl. förordningen den 1 december 1961 om brandfarliga varor.

Inom skyddsområdena får andra för grundvattnet skadliga ämnen förvaras och hanteras endast i överensstämmelse med kommerskollegii ovannämnda föreskrifter, i den mån icke hälsovårdsnämnden efter särskild prövning i samråd med vattenverkets huvudman medger lindring i kraven".

De regler och anvisningar omnämnda förordning och föreskrifter innehåller synes svårigen kunna tillämpas på andra varor än brandfarliga. En hänvisning till dessa föreskrifter beträffande andra varors förvaring och hantering medför att skyddsbestämmelsen får i hög grad obestämt innehåll. Enligt vattendomstolens mening bör till undvikande härav bestämmelsens andra stycke ersättas med en allmän varsamhetsregel. Vidare bör - såsom kommunen påpekat - första stycket i skyddsbestämmelsen icke läsas vid den nu gällande förordningen om brandfarliga varor.

Förslaget innehåller under § 4 följande bestämmelse:

"Exploatering av sten, grus, sand, mo, mjäla eller lera inom skyddsområdena må ej påbörjas förrän hälsovårdsnämnden efter erforderlig undersökning lämnat tillstånd till arbetets utförande och får i regel icke ske djupare än intill en (1) meter över högsta grundvattennivå.

Länsstyrelsen äger efter hörande av hälsovårdsnämnden i särskilda fall lämna tillstånd till täkt under nämnda nivå.

Då medgiven exploatering avslutats, skall anmälan härom göras till hälsovårdsnämnden och, i de fall länsstyrelsen lämnat tillstånd till tåkten, till länsstyrelsen".

Med hänsyn till ordalydelsen i bestämmelsens andra stycke torde dess första stycke, oberoende av vad som avsetts, kunna komma att tolkas så att till hälsovårdsnämndens prövning överlämnas frågan om exploatering överhuvudtaget skall få ske medan nämnden däremot icke har att pröva uttagets djup. Enligt vattendomstolens mening torde - utan att därigenom någon påtaglig riskökning inträder - en mera ändamålsenlig bestämmelse erhållas om exploatering tillåtes intill en meter över högsta grundvattennivå men med föreskrift att exploateringen skall ske i enlighet med de anvisningar hälsovårdsnämnden må utfärda.

I bestämmelsen under § 5 har i tredje stycket upptagits följande:
 "Hälsovårdsnämnden äger att i samråd med vattenverkets huvudman medgiva undantag från vad i denna paragraf stadgas, där så provas kunna ske utan fara för förorening av grundvattnet. Därest hälsovårdsnämnden i förekommande fall finner särskilda skyddsföreskrifter erforderliga skall vad hälsovårdsnämnden därvid föreskriver lända till efterrättelse".

Såsom vattendomstolen tolkat bestämmelsen är meningen den att hälsovårdsnämnden skall, då den medger undantag från vad paragrafen i övrigt innehåller - men endast då - ha möjlighet att meddela särskilda skyddsföreskrifter. Bestämmelsen bör härutinnan förtydligas och därför ges den lydelse som upptages nedan i domslutet.

Under rubriken "Undantag" har i förslaget upptagits följande:
 "Länsstyrelsen äger medgiva ytterligare undantag från ovan angivna föreskrifter där så ske kan utan att syftet med skyddsbestämmelserna därigenom eftersätts".

Det måste anses föga lämpligt att det närmare innehållet i av vattendomstol fastställda skyddsbestämmelser, vilka därigenom kommer att gälla såsom servitut, generellt göres beroende av administrativ myndighets framtida beslut. Med hänsyn till vad nedan sägs beträffande sakägares möjlighet att draga ersättningsfrågor inför vattendomstolens bedömande föreligger enligt vattendomstolens mening icke hinder mot undantagsregelns uteslutande. Bestämmelsen bör därför utgå.

Med hänsyn till det intresse som genom bestämmelserna skall tillgodoses finner vattendomstolen att frågor enligt § 1, 4, 6, 7 och 11 (i den ordning bestämmelserna upptages nedan i domslutet) handlägges av hälsovårdsnämnden.

Enligt vattendomstolens mening täckes de angivna bestämmelserna i huvudsak av vattenlagens allmänna aktsamhetsregel eller av annan lagstiftning. Emellertid kan - icke minst genom att i vissa av bestämmelserna till kommunal nämnd överlämnas möjligheten att meddela föreskrifter och medgiva undantag från vad bestämmelserna innehåller -

belastningsgraden på berörda fastigheter och samfälld mark inte nu bestämmas. Kommunens ovan redovisade medgivande beträffande eventuella skadestandsfrågors behandling hänför sig närmast till nyssnämnda förhållande att det närmare innehållet i bestämmelserna inte nu låter sig fastställas men även i andra fall kan på föreliggande utredning inte uteslutas att bestämmelserna kan medföra sådant intrång och sådana krav på åtgärder som fastighetsägaren inte är pliktig att tåla utan ersättning. Av bestämmelserna berörda sakägare bör därför generellt ges möjlighet att framdeles erhålla vattendomstolens prövning av frågor rörande belastningsgraden för sin egendom och rörande intrångsersättning.

Med ovannämnda ändringar och tillägg kan hinder ~~icke~~ anses möta mot att de föreslagna bestämmelserna fastställas.

Vattendomstolen finner att bestämmelserna bör uppställas i ordningsföljd på sätt framgår nedan i domslutet.

OFÖRUTSEDD SKADA

Vattendomstolen finner att den tid inom vilken framställande av anspråk i anledning av oförutsedd skada må ske bör bestämmas till 20 år räknat från dagen för denna dom.

KONTROLL

Den föreslagna kontrollbestämmelsen bör anpassas med hänsyn till vad ovan sagts under rubriken "Oförutsedd skada".

DOMSLUT

Tillstånd

Vattendomstolen prövar lagligt
dels förklara den å fastigheten Ragundabotten 1:851 utförda grund-

vattentäkten bestående av två rörbrunnar, vars belägenhet och utförande redovisats å ingivna ritningar nr 7, 155 och 156, laglig dels ock meddela kommunen tillstånd att vid vattentäkten å Ragundabotten 1:851 tillgodogöra grundvatten intill 840 m³ per dygn räknat som medeltal per år, dock högst 1.250 m³ per dygn.

Vattentäktsfastighet

Rätten till grundvattnets tillgodogörande skall för framtiden vara förenad med fastigheten Hammaren 2:1 såsom vattentäktsfastighet.

Höjdsystem och fixpunkt

Som huvudfix för företaget fastställer vattendomstolen Rikets Allmänna Kartverks fix belägen vid vägskelet 1 km NNV om Ragunda kyrka. Den utgöres av koppardubb i berg 31 m SO om vägtriangelns mitt 7 m NO om vägmitt och innehar höjden +148,01 m.

Kontroll

Det åligger kommunen att för fortlöpande mätning av vattenuttaget från grundvattentäkten ha vattenmätare installerade vid vattentäkten. Mätarna skall avläsas minst en gång per vecka och anteckningar om vattenuttaget skall göras i därför avsedda journaler. Journalerna skall hållas tillgängliga på kommunalkontoret i Hammarstrand minst till utgången av andra året efter det år de avse. Därefter må de förvaras på annan lämplig plats; de behöver dock inte bevaras längre tid än 20 år. Handlingarna skall under hela denna tid på anfordran hållas tillgängliga för dem, som ha intresse av förhållandena vid grundvattenförekomsten.

Servitut

Med stöd av bestämmelserna i 2 kap. 62 § vattenlagen förordnar vattendomstolen att till skydd mot förorening av grundvattnet servitut till förmån för fastigheten Hammaren 2:1 skall åvila dels nedanstående fastigheter eller delar därav belägna inom ett yttre och ett inre skyddsområde, vilka områden utmärkts på en i målet ingiven ritning nr 155, dels ock nedan angiven samfälld mark belägen inom nämnda områden, allt i den omfattning som i det följande sägs:

Inre och yttre skyddsområde

Fastigheter och samfällad mark: Ragundabotten 1:240, 1:366, 1:835, 1:851, 1:910, 1:918, 1:998, 1:1014, 1:1040, Skogen 3:2, 3:3, 4:1, 5:1, 6:1, 7:1, 8:1 och 9:1 samt för Ragundabotten samfällad mark.

Skyddsbestämmelser

§ 1. Inom skyddsområdena må ej upplag anordnas av för grundvatt-
net skadliga ämnen. Såsom exempel på sådana ämnen kan nämnas
petroleumprodukter, tjära och tjärprodukter (bland annat fenol
och impregneringsmedel för virke), smörjolja och transformator-
olja, gifter för bland annat skadedjursbekämpning eller växt-
utrotning, dammbindnings- och isupptiningsmedel (till exempel
sulfittlut och vägsalt), organiska lösningsmedel och industriella
avfallsprodukter.

För industriellt bruk uppställda maskiner drivna med flytande
bränsle eller vid vilkas drift organiska lösningsmedel komma
till användning, skall förses med säkerhetskärl för upptagande av
spill under motorer och bränslebehållare. Kärlen skall rymma
hela den vid maskinen förekommande bränslemängden och vara så
beskaffade att uppsamlad bränsle med säkerhet hindras nedtränga
i marken. Det åligger innehavaren av maskin att tillse, att upp-
samlingsanordningen icke genom vattenfyllning eller annorledes
bringas ur funktionsdugligt skick.

Hälsovårdsnämnden äger att i samråd med vattenverkets huvudman
medgiva undantag från vad i denna paragraf stadgas, där så provas
kunna ske utan fara för förorening av grundvattnet. Därest häl-
sovårdsnämnden när sådant medgivande lämnas finner särskilda
skyddsföreskrifter erforderliga skall vad hälsovårdsnämnden där-
vid föreskriver lända till efterrättelse.

§ 2. Inom skyddsområdena får brandfarlig vara förvaras, transpor-
teras och hanteras endast i överensstämmelse med kommerskollegii
tillämpningsföreskrifter till Kungl. förordningen av den 1 de-

cember 1961 om brandfarliga varor eller den förordning som kan komma att träda i dess ställe.

Inom skyddsområdena får andra för grundvattnet skadliga ämnen ej hanteras eller förvaras på sådant sätt att risk kan uppkomma för förorening av grundvattnet.

§ 3. Vid varje inom skyddsområdena befintlig anordning för påfyllning av cistern inrymmande brandfarlig vara eller andra för grundvattnet skadliga ämnen skall finnas en varningsskylt med upplysning om att cisternen är belägen inom skyddsområde för vattentäkt. Kommunen skall uppsätta och bekosta dessa skyltar.

§ 4. Exploatering av sten, grus, sand, mo, mjäla eller lera inom skyddsområdena får ej ske djupare än intill en (1) meter över högsta grundvattennivå. Exploateringen skall ske i enlighet med de anvisningar för arbetets utförande som hälsovårdsnämnden kan komma att meddela.

Länsstyrelsen äger efter hörande av hälsovårdsnämnden i särskilda fall lämna tillstånd till täkt under nämnda nivå.

Då exploatering avslutats, skall anmälan härom göras till hälsovårdsnämnden och i de fall länsstyrelsen lämnat tillstånd till takten, till länsstyrelsen.

§ 5. Inom skyddsområdena må ej utföras borrarningar eller liknande arbeten, vilka kunna genombryta de täta skyddande marklagren och medföra förorening av grundvattnet.

Inre skyddsområde

Fastigheter och samfälld mark: Ragundabotten 1:851, Skogen 8:1, 6:1 och 7:1 samt för Ragundabotten samfälld mark.

Skyddsbestämmelser

§ 6. Parkeringsplats eller annan uppställningsplats för motorfordon

eller andra rörliga maskiner må icke anordnas utan hälsovårdsnämndens tillstånd.

§ 7. Utsläpp av spillvatten eller annan flytande orenlighet (kloakvatten) på eller under markytan må ej ske. Sådant vatten må avledas allenast i slutet fullständigt tät ledning, vilken skall vara besiktigad och godkänd av hälsovårdsnämnden innan den tages i bruk.

§ 8. Inom inre skyddsområde får spridning av organiska lösningsmedel eller dammbindningsmedel ej ske.

§ 9. Inom inre skyddsområde får gödselstäder och ensilageanordningar ej inrättas.

§ 10. Inom inre skyddsområde får tippning eller nedgrävning av sopor och annat avfall ej ske.

Det åligger fastighetsägare att - därest ej annat i annan ordning varder förordnat - regelbundet transportera bort sådant avfall till förhindrande av att ansamling sker på något ställe inom området.

Yttre skyddsområde

Fastigheter och samfälld mark: Ragundabotten 1:240, 1:366, 1:835, 1:851, 1:910, 1:918, 1:998, 1:1014, 1:1040, Skogen 3:2, 3:3, 4:1, 5:1 och 9:1 samt för Ragundabotten samfälld mark.

Skyddsbestämmelser

§ 11. Inom yttre skyddsområde må utsläpp av avloppsvatten på eller under markytan ävensom anläggande av avloppsledning för avledande av spillvatten eller annan flytande orenlighet (kloakvatten) icke ske med mindre detta av hälsovårdsnämnden prövas kunna ske utan fara för förorening av grundvattnet.

Ej heller må inom nämnda område utan hälsovårdsnämndens tillstånd anordnas gödselstäder och tensilageanläggningar eller utföras tippning eller nedgrävning av sopor och annat avfall.

Ersättningsanspråk m.m. i anledning av de meddelade servitutsbestämmelserna

Om ägare av fastighet eller samfälld mark i anledning av de ovan under "Servitut" meddelade bestämmelserna eller i anledning av med stöd av bestämmelserna meddelade föreskrifter och beslut får vidkännas kostnad eller hindras i sin rådighet utöver vad han kan anses ^{skyldig} tala utan ersättning av kommunen eller om genom nyssnämnda föreskrifter och beslut påkallas åtgärder eller annat som är mer omfattande än erforderligt för grundvattnets skydd, må frågor härom dragas under vattendomstolens prövning i den ordning och inom den tid, som nedan föreskrives beträffande anmälan av anspråk på ersättning för oförutsedd skada. För tiden härefter må talan i dessa frågor föras i den ordning, som i 11 kap. vattenlagen är stadgad för stämningsmål.

Vattendomstolen erinrar om att vad ovan under § 4 upptagits icke innebär befrielse eller avvikelse från vad härutinnan föreskrives i naturvårdslagen eller med stöd av denna lag meddelade beslut.

Jämlikt 2 kap. 62 § andra stycket vattenlagen skall vattenrättsdomaren anmäla beslutet om servitut hos inskrivningsdomaren i Jämtbygdens domsaga för vederbörlig anteckning i fastighetsboken.

Vattendomstolen erinrar vidare om bestämmelsen i 2 kap. 63 § vattenlagen, vari stadgas, att om någon vill utföra grävning eller sprängning eller anordna upplag eller vidtaga annan åtgärd, som kan befaras medföra menlig inverkan å grundvattentillgång, han vare skyldig iakttaga de försiktighetsmått, som skäligen föranledas av omständigheterna.

Oförutsedd skada

Anspraak på ersättning enligt 2 kap. 51 § vattenlagen för skada eller intrång, som ej förutsetts av vattendomstolen, må på sätt anges i 11 kap. 68 § vattenlagen anmälas hos vattendomstolen senast 2.2.1991.

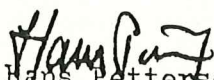
FULLFÖLJD SHÄNVISNING

Talan mot denna dom fullföljes till vattenöverdomstolen genom vad. Vill part vädja mot domen, skall han inom två veckor från denna dag, eller sist tisdagen den 16 februari 1971 före tjänstetidens slut, hos vattenrättsdomaren eller vattenrättssekreteraren vid Mellanbygdens vattendomstol, adress Fack, 831 01 Östersund 1, muntligen eller skriftligen anmäla vad. Part, som anmält vad, skall inom fyra veckor från denna dag, eller sist tisdagen den 2 mars 1971 före tjänstetidens slut, fullfölja vadet genom att till vattenrättsdomaren inkomma med sin till vattenöverdomstolen ställda vadeinlaga.

Har ena parten sålunda vädjat, äge även motparten, ehuru han ej iakttagit vad ovan sagts, föra talan mot domen; dock åligge honom att inom två veckor från den dag, då tiden för fullföljd av vadet utgick, till vattenrättsdomaren inkomma med vadeinlaga. Sådan vadetalan förfaller, om den första vadetalan återkallas eller eljest förfaller.

Inlaga eller annan handling må till vattenrättsdomaren inlämnas genom bud eller insändas med posten i betalt brev.

På vattendomstolens vägnar


Hans Petterson

Vattendomstolen: vattenrättssekreteraren Hans Petterson såsom särskild vattenrättsdomare enligt Vattenöverdomstolens förordnande 25.2.1970, vattenrättsingenjörerna Alf Bergh och Sven Holmström samt vattenrättsnämndemännen Karl-Axel Skoglund, Sundsvall, och Elis Sundqvist, Njurunda

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

1988-01-01

Mhn S 87

Förfrågan angående förutsättningarna för utvidgning av trädgårdsförelse

Sökande:

Hammarforsens Trädgård HB
John Norlander,
Hammarforsen 2211
840 70 Hammarstrand

Fastighet:

Skogen 8:1

Sökanden har i skrivelse till nämnden gjort en framställning om förutsättningarna för en tillbyggnad av försäljningslokal på 60 m² för blommor på fastigheten. Denna är belägen inom inre skyddsområde för den vattentäkt som försörjer Hammarstrands samhälle med konsumtionsvatten.

Idag bedrivs odling och försäljning av potatis och rotfrukter på fastigheten och omkringliggande mark, samt såsångsvis också försäljning av blomplant.

Avsikten med den planerade försäljningslokalen är dels att skapa rationellare lokaler för försäljning och desautom en utökning av sortimentet till krukväxter och snittblommor. Försäljningslokalen planeras att avslutas till befintlig avloppsanläggning.

Tillbyggnaden uppges inte medföra några förändringar vad gäller spridningen av stall eller handelsgödsel. Dock kan en viss lagerhållning av växtjord och smärre mängder blomstergödnad förekomma i lokal med betonggolv.

Framdrivning av plant och blommor kommer endast att förekomma i smärre omfattning, eftersom huvuddelen inköps från grossister.

Nämnden diskuterar ärendet ingående mot bakgrund av att den aktuella fastigheten ligger inom inre skyddsområde för Hammarstrands vattentäkt, och den stora betydelse som vattentäkten har för hela samhällets vattenförsörjning.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

1988-01-25

6

Det finns idag inte heller någon reservvattentäkt att tillgå.

De yttre och inre skyddsområdenas omfattning fastställdes av vattendomstolen år 1971. I skyddsområdestämmelserna föreskrivs bl a att inom skyddsområdena får ej anordnas upplag av för grundvattnet skadliga ämnen. Därbland avses petroleumprodukter, gifter för skadedjurs- och växtbekämpning mm. Inom inre skyddsområde får dessutom ej anordnas parkeringsplats utan tillstånd. Vidare är vattenlagens allmänna aktsamhetsregler tillämpliga.

Uttaget av vatten är idag ca 642 m³ såsom medeldygnsförbrukning, och med en maxförbrukning av ca 720 m³ per dygn. Det är således stora mängder vatten som tas ur täkten, vilket också innebär att det område varifrån vattnet sugas in mot vattentäkten blir större, ju större vattenuttaget är. De senaste årens utbrott av vattenburna sjukdomar i landet, har vidare visat hur viktigt det är att tillräckligt stora markområden runt en vattentäkt lämnas orörda, helst från all mänsklig aktivitet.

Den föreslagna försäljningslokalen ligger inom 100 m från närmaste rörbrunn, och tillfartsvägen ligger i direkt anslutning till samtliga rörbrunnar.

Enligt vattendomstolens beslut skall miljö- och hälsoskyddsnämnden ha samråd med huvudmannen för vattenanläggningen, i detta fall tekniska nämnden, innan tillstånd till verksamhet inom området beviljas.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar

att remittera ärendet till tekniska nämnden för ytterligare utredning.